OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

XXII. évfolyam 1. szám 2025. Húsvét

Krisztus föltámadt! Allelujás, boldog húsvétot!

SZEKVENCIA

A húsvéti Bárányt keresztények dicsérve áldják!
Krisztus, ártatlan Bárány:
vérének árán nyája bűneiért megengesztelte Atyját.

Benne élet és halál csodás nagy párharcra száll:
élet Ura a sírból felkél, és gyôztesen él.
Mária Magdolna, mondd, mit láttál utadon!
„Az élô Krisztusnak sírját, feltámadt Urunk nagy diadalmát,
angyalok jelenését, Urunk halotti leplét.
Feltámadt Krisztus, reményetek: Galileába megy elôttetek."
Krisztus a halálból valóban feltámadt, tudjuk.
Gyôztes Király, könyörülj meg rajtunk?

Miért keresitek az élôt a halottak között?

A hét elsô napján kora hajnalban az asszonyok kimentek Jézus sírjához, s magukkal vitték az elôkészített illatszereket is. A kô el volt hengerítve a sírtól. Bementek, de az Úrjézus testét nem találták.

Még fel sem ocsúdtak meglepetésükbôl, amikor két férfi jelent meg mellettük, ragyogó ruhában. Ijedtükben a földre szegezték tekintetüket. De azok így szóltak hozzájuk: „Miért keresitek az élôt a halottak között? Nincs itt, feltámadt. Emlékezzetek vissza, mit mondott nektek, amikor még Galileában járt: Az Emberfiának a bűnösök kezébe kell kerülnie, fölfeszítik, de harmadnapra feltámad." Erre eszükbe jutottak ezek a szavak.

A sírtól visszatérve mindezt hírül adták a tizenegynek és a többieknek. Mária Magdolna, Johanna és Jakab anyja, Mária s néhány más, velük lévô asszony hozta a hírt az apostoloknak, de azok üres fecsegésnek tartották, és nem hittek nekik.

Péter azonban menten a sírhoz futott. Benézett a sírba, de csak a lepleket látta ott. Igen elcsodálkozott a történteken, és hazament.

Lk 24, 1-12

Hittanos hírek

Karolina Hittanverseny

A korábbi évekhez hasonlóan a szegedi Karolina Iskola idén is meghirdette a Szeged-Csanád Egyházmegyével közös hittanversenyét, amely a „Remény zarándokai" címet viseli. A kétfordulós megmérettetésre, mint minden évben idén is nagy volt az érdeklődés: a hittanosok nagy örömmel készültek a kijelölt tananyagokból, amelynek témája – aktuálisan – a Szentév lett.

Az első forduló az Egyházmegye által több helyszínre meg-

szervezett időpontokban zajlott. Orosházán – a korábbi évekhez hasonlóan – az Eötvös József Katolikus Általános Iskola és Óvoda biztosította a helyszínt a versenyzéshez. 2025. 04. 03-án, csütörtök délután összesen 21 csapat érkezett hozzánk. Idén a 3-4. osztályos korosztályból érkezett a legtöbb, összesen 14 csapat, míg 5-6. évfolyamon 4, 7-8. évfolyamon pedig 3 csapatot köszönthettünk. A csapatoknak közösen kellett dolgozniuk, és feladatlapok kitöltésével tudták teljesíteni az első fordulót. A második fordulóra – amely egyben a döntőt is jelenti majd – a legtöbb pontot elért csapatokat hívják meg Szegedre, májusban.

Bár az eredményekre még várnunk kell, minden csapat nagyon jól érezte magát, és számos pótolhatatlanul fontos ismeretet szerzett a Szentév témájában, melyet későbbi tanulmányaikban bizonyosan tovább tudnak kamatoztatni.

A Karolina hittanverseny első fordulójának eredményei:

3.-4. évfolyamon döntőbe jutott: az Orosházi Református Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola 4. osztályos, az Eötvös József Katolikus Általános Iskola és Óvoda 3. osztályos, valamint a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium 4. osztályos hittancsapata. /Felkészítő hitoktatók: László Mónika, Nagyné Arany Brigitta, Zsoldi Lajos/

5.-6. évfolyamon a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium 6. osztályos hittanosai vehetnek részt a döntőn /Felkészítő hitoktató: Dimákné Zsoldi Katalin/

7.-8. évfolyamon az Eötvös József Katolikus Általános Iskola és Óvoda 8. osztályos hittancsoportja készülhet az utolsó megmérettetésre. /Felkészítő hitoktató: Nagyné Arany Brigitta/

A csapatok 2025. május 17-én, szombaton vesznek részt felkészítő pedagógusaikkal együtt a szegedi döntőn, a Karolina Iskolában.

Nagyné Arany Brigitta hitoktató
Fotók: Petrusné Katona Beáta

Keresztút

Az orosházi hitoktatók es a hittanosok 2025 április 4-én 17.30-kor keresztúti ájtatosságot tartottak a Jézus Szíve templomban. Az egybegyűlt híveknek állomásonként elmélkedtek Jézus passiótörténetéről Györgypál Albert vértanúhalált halt volt orosházi káplán szenvedéstörténetével alátámasztva. A keresztút Berci atya emlékére lett felajánlva.

Petrusné Katona Beáta

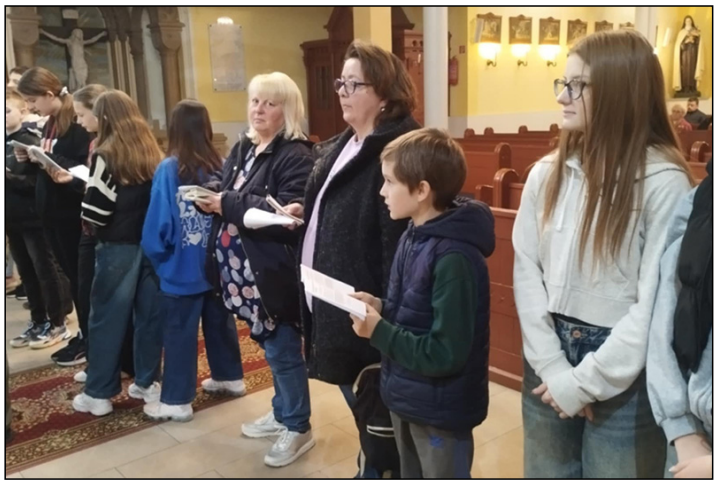

Tavasz az OKIK klubban

Szilveszteri évzáró rendezvényünk vidám eseményei után átmenetileg csendesebb időszak következett közösségünk életében. Ennek oka főként a fűtéssel való takarékoskodás volt. A 2025-ös év első nagyobb rendezvénye februárban a farsangi karnevál volt, minden korosztálynak. Jelmezt mindig a klubban választanak a bálozók, hiszen az OKIK-ban több szekrény zsúfolásig ezekkel van tele. Már a maskarák megjelenése derültséget váltott ki, amelyet az ünnepi vacsorához sem vettek le a klubtagok. Tánc is volt, amelyet főleg a legkisebbek szorgalmaztak.

Márciusban már külön felnőtt klubot is tartottunk: Ördög Endre evangélikus lelkész a böjtről tartott előadást. Ebben a hónapban az ifjúsági csoport programja is komolyabb volt. Régi klubtagunk és tábori nevelőnk, Kovács Viktor mesélte el életmentő veseátültetését. Vele volt édesapja, aki saját veséjét adta a fiának, hogy megmentse. A megható beszámolót többen megkönnyezték.

Volt egy filmklubunk is, a Pollyanna című derűs ifjúsági filmet néztük meg.

Hetenkénti Bibliakörünkön két új előadónak örülhettünk. Turuczkai Lydia a Meg nem született gyermekek szobrának történetét mondta el. Dimák Péter előadása a hit szerepét emelte ki a szenvedély-betegségek gyógyításában.

Novemberi elsőáldozóinkkal szentmiséken is találkozhatunk, ami mindnyájunknak nagy örömet jelent. Készülünk a húsvéti műsorra, és minden egyéb hagyományos ünnepi hagyományainkat igyekszünk folytatni. Bízunk abban, hogy Isten mindehhez erőt is ad.

Bánkiné dr. Borbély Mária
klubvezető

Életképek a karneválról

Karitász csoportunk rövid beszámolója

Nagy örömünkre március óta van újra helyisége karitász csoportunknak a Pacsirta u 8. szám alatt. Hosszú hónapok teltek el, hogy nem tudtunk adományokat fogadni és osztani sem. Hálásan köszönjük azoknak a segítségét, akik a helyiség rendbehozatalában, festésében közreműködtek. Karitász csoportunk minden pénteken 15-17 óra között várja azokat, akik akár hozni, akár vinni szeretnének az adományokból, legfőképp ruhaneműkből.

Katolikus Egyház a hívei számára az idén 14. alkalommal hirdette meg a „tartós szeretet” adománygyűjtő akcióját a nagyböjti időszakban. Az adományokat a templomokban a kijelölt helyen gyűjtöttük.

A felhíváshoz csatlakozva az idén április 1-jén ismét kb. 45 nagycsaládnak és egyedülállónak tudtunk tartós élelmiszert osztani.

Ezen kívül éltünk a Béres-Csepp-program lehetőségével is, ahol szociálisan nehéz helyzetű időseknek, daganatos betegeknek tudtunk Béres-Cseppeket adományozni – egészségmegőrzés és az immunrendszer erősítésének céljából.

„Együtt a babákért” pályázat során egy rászoruló család kisgyermekének biztosítottunk fél évre pelenkát.

Továbbiakban is figyeljük a pályázati lehetőségeket, hogy minél szélesebb körben tudjuk segíteni a hozzánk fordulóknak.

Karitász csoportunk minden tagja nevében szeretném megköszönni a hívek adományait, akár tartós élelmiszer akár pénzadomány formájában tették.

Áldott húsvétot kívánva

Baranyainé Murvay Sára
karitász csoportvezető

Tánc

Életképek a karneválról

Juhász Gyula: Az utolsó vacsora

János a Mester nagy szivén pihen,
E tiszta sziven, e csöndes sziven
pihen, de lelke a holnapra gondol,
S fiatal arca felhős lesz a gondtól.

Mély hallgatás virraszt az asztalon.
Az olajfák felől a fuvalom
Hűsen, szomorún a szobába téved,
Be fáj ma a szél, az éj és az élet!

Tamás révedve néz a mécsvilágra,
Péter zokog, és árvább, mint az árva,
Júdás se szól, csak apró szeme villan,
Remegve érzi: az ő órája itt van!

Csak egy nyugodt. Nagy, sötétkék szemében
Mély tengerek derűs békéje él benn.
Az ajka asztali áldást rebeg,
S megszegi az utolsó kenyeret!

Szabolcska Mihály - Krisztus keresztjénél

Ha ránehezednék lelkedre a bánat,
Hited, önbizalmad magadra hagynának,
Reményed légvárát látnád omladozni,
Krisztus keresztjénél tanulj meg,
Tanulj meg tűrni, imádkozni!

Ha csalódnál abban, akiben reméltél,
S most látnád be későn, hogy hiába éltél,
Óh ne siess senkit átokkal dobálni,
Krisztus keresztjénél tanulj meg,
Tanulj meg másnak megbocsátani!

Jóságodért hogyha gonosszal fizetnek,
S rosszaságát látod csak az embereknek,
Ne siess hozzájuk hasonlóvá lenni,
Krisztus keresztjénél tanulj meg,
Tanulj meg végnélkül szeretni!
.
Vég nélkül szeretni, vég nélkül remélni,
Lelket gazdagító eszményeknek élni...
S megállni mellettük életre, halálra,
Krisztus keresztjénél tanulj meg,
Hinni egy magasabb világba!

Áprilisban boldoggá avatják Bódi Mária Magdolnát

Bódi Magdi rövid, de teljesnek mondható földi életét a Veszprémi Főegyházmegye területén élte le. Szülei uradalmi cselédek voltak, vallásos nevelést nem kaptak. Az édesapa iratainak hiányában a szülők szentségi, sőt polgári házasságot sem köthettek. 1921. augusztus 8-án Szigligeten született kislányuk. A badacsonytördemici templomban keresztelték meg augusztus 15-én, de sajnos Magdi sem kapott a családban vallásos nevelést, csak az iskolai hittanórákon tanult istenismeretet. Buzgón végzett első áldozásától kezdve Jézus maga vonzotta, vezette minden jóra, szépre fogékony lelkét. Talpraesett, vidám, jó tanuló gyermek volt. Hitoktatója és tanítója hamar fölfigyelt rá.

1934-ben költöztek Köveskálról Mámapusztára. Olvasni nagyon szeretett. A plébánosától kapott, lelki fejlődését elősegítő vallásos könyvek révén egyre komolyabb hitbeli tudásra tett szert, amit tettekre igyekezett váltani. Magdi tizennegyedik életévében már nagy igyekezettel segített a háztartásban, a mezei munkában is jobb keze lett édesanyjának, aki korán észrevette hosszantartó imádságait, apró önmegtagadásait. Ezek mind jobban erősítették Jézus iránti hűségét, edzették akaratát. Mindenütt segített, ahol csak szükséget látott. Különös szeretettel foglalkozott a kis gyerekekkel, akiket sok kedvességgel igyekezett Jézushoz vezetni.

17 éves volt, amikor Balatonfűzfőn népmissziót tartottak. Ekkor kezdett megvilágosodni előtte, hogy egészen Jézusé akar lenni. Vonzotta a szerzetesi élet – ennek megvalósulásában akadályt jelentett egyházjogilag törvénytelen származása. Fájó szívvel vette tudomásul, hogy az akkori rendi szabályok értelmében ezt a vágyát nem követheti.

Magdi kérte az Úrtól, hogy fiatalon halhasson meg, és halálával is közelebb segíthesse a fiatalokat őhozzá. 1944-ben Magdi családja már Litéren lakott, decemberben a harcok zaja mind közelebbről hallatszott. A nők sorsáról aggasztó híreket hallva tisztaságuk megvédésére buzdította lánytársait, és elhatározta, hogy élete feláldozása árán is megtartja Jézusnak tett fogadalmát. Ennek ideje 1945. március 23-án jött el. Az asszonyok az óvóhely lejáratában tartózkodtak, amikor két fegyveres szovjet katona érkezett. Egyikük lett a bunkerban Magdi támadója. Magdi ellenállt, és a katonától megszabadulva menekülni igyekezett, miközben a

bunker lejáratánál a többieket figyelmeztette felindult arccal, de nyugodt hangon: – Annuska, meneküljön, mert magán lesz a sor. Én már meghalok… Édesanyám, menjenek innen, én most már meghalok. – Közben a túlsó kijáratnál megjelent a katona, dühös arccal. A szeme alatt vér szivárgott, Magdi védekezésének nyoma. Magdit az udvaron meglátva azonnal lőtt. Vagy hat lövés fúródott Magdi hátába, aki az első lövésnél megállt, a második lövésnél két karját az ég felé tárta, majd összezárta e szavakkal: „Uram, Királyom! Végy magadhoz!" Zsebében újra a rózsafüzért szorította. Az utolsó golyó szíven találta. Magdi arccal előreesett.

Egyházközségi hozzájárulás

Talán kevés jobban félreértelmezett dolga van egy plébánia életének, mint az egyházközségi hozzájárulás: hogy mi is az, miért fizetik és mire is fordítják. Az egyházközségi hozzájárulás (amit gyakran egyházi adónak is neveznek) egy önkéntes felajánlás, amellyel a hívő támogatja saját egyházi közössége (vagyis plébániája) működését. Gondoljuk csak meg: a számunkra fontos és értékes dolgokra rendszeresen áldozunk időnkből és anyagi javainkból is. Ezzel juttatjuk kifejezésre, hogy fontosnak tartjuk azt.

Mivel egy plébánia semmilyen rendszeres állami támogatást nem kap működéséhez, az egyházközségi hozzájárulás (a perselygyűjtéssel együtt) képezi azt az anyagi bázist, amellyel a plébánia működni tud. A befizetett egyházközségi hozzájárulás teljes egészében a plébánia céljaira használjuk fel.

De mire is fordítódik az így befizetett összeg? Az egyik legnagyobb kiadás egy-egy plébánián az ingatlanok fenntartása, illetve felújítása. A templomépületeken - jellegükből adódóan - folyamatosan van javítanivaló. A közüzemi díjakat is ezen összeg felhasználásával tudjuk fizetni, hiszen a templomok fűtése és a közösségi helyiségek villany-, víz- és gázdíja messze meghaladja egy családi lakás vagy ház ilyen jellegű díjait. A személyi jellegű kiadások is nagy tételt képeznek plébániánk költségvetésében: így a lelkipásztor lakhatásával és a munkatársak jövedelmével kapcsolatos kiadások. Ezen felül programok szervezésére is fordítjuk ezeket az összegeket, amelyek lehetővé teszik, hogy közösségünk életébe minél többen be tudjanak kapcsolódni. A bevételekről és a kiadásokról a képviselőtestület minden évben pontos elszámolást kap a testület költségvetési ülésén.

Az egyházközségi hozzájárulás mértékével kapcsolatban az egyházmegye ajánlása: az éves egyházközségi hozzájárulás mértéke az éves nettó jövedelem 0,5-1 %-a. Az egyházközségi hozzájárulás fizetését azoktól kérjük, akik önálló jövedelemmel rendelkeznek.

Az egyházi hozzájárulás befizethető:

- **Csekkes befizetés**: templomban az újságos asztalon és a plébánián kihelyezett sárga csekken is be lehet fizetni az egyházközségi hozzájárulást.
- templomban a **szentmisék után**;
- a **plébánián személyesen**; **hétfőtől péntekig 8-16 óráig;** (Orosháza, Deák Ferenc utca 18.)
- **átutalással** - **nevüket és lakcímüket feltüntetve a következő számlaszámra: 11733041-20022882** (OTP Orosházi Fiókja).

Csekken vagy átutalással történő fizetés esetén a közlemény rovatba kérjük, írják be: **„Egyházi hozzájárulás", valamint az adott évet.**

Természetesen az egyházi hozzájárulást akár havi részletekben is lehet rendezni!

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik az egyházi hozzájárulás megajánlásával is támogatják az ***orosházi Jézus Szíve egyházközséget.***

Ugyancsak köszönet azoknak, akik külön adományaik befizetésével támogatják a régi plébánia lakásokká való visszaalakítását és felújítását, használhatóvá tételét.

Kérjük a Tisztelt Hozzátartozókat, hogy a lejárt sírhelyek újra váltása ügyében a Temető Gondokságon az ügyintézőnél mielőbb jelentkezni szíveskedjenek.

A lejárt váltású, újra nem váltott sírhelyek és urnafülkék visszakerülnek az Egyházközség tulajdonába és újra érékesítésre kerülhetnek.

Felvilágosítás:
Munkanapokon 8 és 14 óra között az alábbi telefonszámon:
06-20/432-1857

A Magyar Katolikus Egyház 2025-ben is segíti az adózók tájékozódását az 1%-os kampány során. Szeretnénk felhívni a figyelmet arra a sokrétű és egyre bővülő oktatási és szociális intézmény-hálózatra, amely az ország egész területén az Önök 1%-os felajánlásainak köszönhetően gondoskodik a gyermekekről, fiatalokról és az idősekről egyaránt.

A második 1%-ról is lehet nyilatkozni:

Orosháza Katolikus Templomáért Alapítvány adószáma: 18372922-1-04

Köszönjük az elmúlt években felajánlott adományokat!

Szent II. János Pál pápa halálának eleven emlékére: szíve együtt dobog Péterével…

Vértesaljai László jegyzete

27 éven át fáradhatatlanul nyitogatta az emberiség kapuit a Megváltó Krisztusnak, mígnem a fáradt, idős és beteg Pápának maga az Úr nyitott ajtót. Napra pontosan húsz éve történt, 2005 április másodikán. A világ lélegzetvisszafojtva figyelte utolsó lépteit, mígnem kijött érte a Papa az Atyai Házból, s visszafogadta „tékozló fiát", aki tékozlóan a világra hintette egyetlen Fiának a szeretetét.

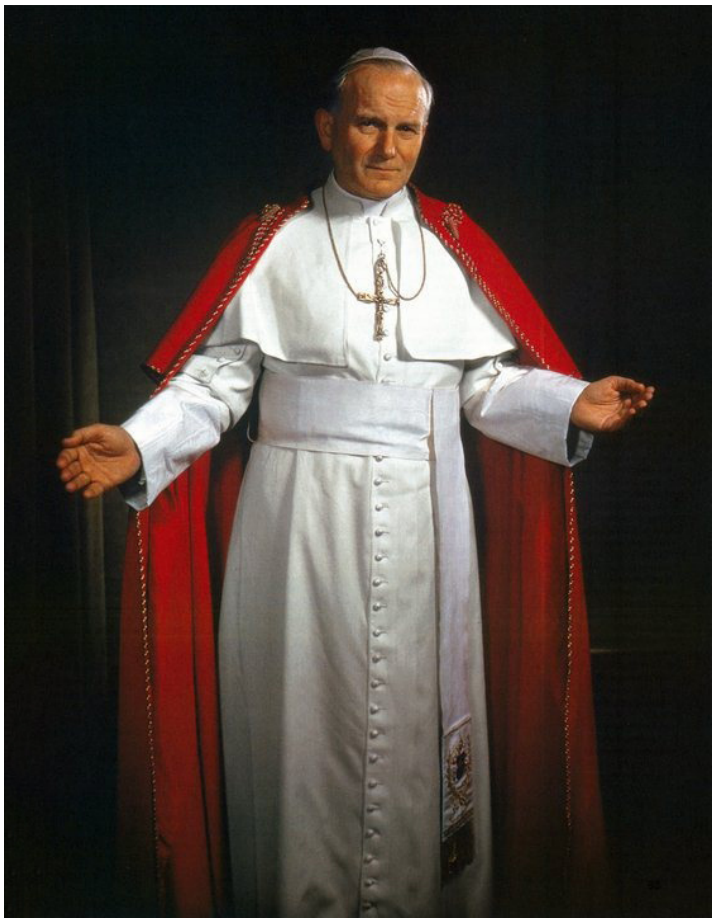

Az a húsz év csak karnyújtás, csak a tegnapi nap, de még pontosabb jelen időt mondani, hogy a Nagy Pápa szíve itt maradt köztünk. Ütemesen dobog együtt Péterével. Jól tudják ezt a zarándokok, mert a bazilikában két kötelező helyet keresnek. Most a Szentév során, éppen csak átlépve a Szent Kapun nagyon sokan megállnak a Michelangelo Pietáját követő második oldalkápolnánál, ahol az oltár maga a sír, benne Karol Woytiła testével, rajta a latin felirattal a márványlapon: Johannes Paulus Secundus, Pontifex Maximus, Szent II. János Pál pápa. Az oltár előtti padokban mindig imádkoznak, reggeltől estig, lengyelek, és hozzá még emberek a föld minden országából. Így mennek tovább és jutnak a sor elejére, vagyis a római pápák Elsőjéhez, a galileai Halász sírjához, mely nemcsak a bazilika szíve-közepe, hanem a római katolikus egyházé is: „Erre a sziklára építem egyházamat…".

A palástjáról szeretnék még szólni. A Szent Pápa szerette a könnyű pelerinjét, amit szívesen öltött fehér reverendájára, nem is csak liturgikus alkalmakkor. Az a palást valahogy szolgálatának „térfogatát" jelezte, azt a szélességet és hosszúságot, amit Pál apostol efezusi híveinek fölemlít: *„A hittel együtt Krisztus lakjék szívetekben, s verjetek gyökeret és vessetek alapot a szeretetben. Akkor majd fel tudjátok fogni az összes szenttel együtt, mi a szélesség és a hosszúság, a magasság és a mélység, megismeritek Krisztusnak minden értelmet meghaladó szeretetét, és beteltek az Isten egész teljességével"* (Ef 3.13-19).

Széles és tágas az a palást. Befér alája az egész egyház. Az értéket őrző és a tegnapért aggódó papok és hívek éppúgy a palást oltalmát élvezték, mint az előre-tekintő és utat-készítő, a holnapért aggódó papok és hívek, férfiak és nők, mindenki, aki vallotta a Krisztust. De nyitott volt a palást elöl, a szíve felől mindazoknak, akik még nem ismerték a Krisztusnak minden értelmet meghaladó szeretetét. Őket is a palást-lakók felé hívogatta jó szóval és szeretettel: Térjenek meg Krisztushoz és lépjenek be!

Örökké emlékezetesek maradnak első szavai:

„Ne féljetek! Nyissátok meg, sőt tárjátok ki Krisztus előtt a kapukat! Nyissátok meg az ő üdvözítő hatalma előtt az államhatárokat, a gazdasági és politikai rendszerek határait, a kultúra, a fejlődés és a civilizáció széles mezőinek korlátait. Ne féljetek! Krisztus tudja, hogy „mi lakik az emberben". De egyedül csak Ő tudja ezt! Manapság az emberek nagyon sokszor nem tudják, hogy mit hordoznak magukban, lelkük mélyén, a szívükben. Sokszor olyan bizonytalanná válik a földi élet értelme. Kételyek árasztják el az embert, és kétségbe is tud esni. Engedjétek tehát – kérlek benneteket, alázattal és bizalommal kérlek –, hagyjátok, hogy Krisztus szóljon az emberekhez. Egyedül nála vannak az Élet, az Örök Élet Igéi!"

Imádság Isten szolgája, Bálint Sándor boldoggá avatásáért

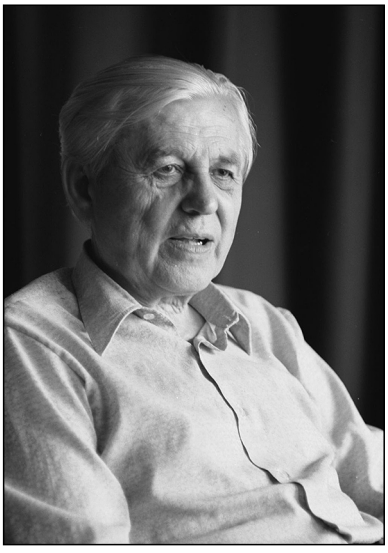

Istenünk! Te megengeded nekünk, hogy a kegyelmedet felhasználó embereket mint példaképeket magunk elé állítsuk és a magunk hivatásában, életében követni próbáljuk. Sándor szolgád szeretett Téged és mindig figyelt lelkiismerete szavára, amelyben a Te szavadat akarta felismerni és utasításodat megvalósítani. Ezért képezte magát, ezért ment a nép közé, hogy a magyar vallásos kultúra gyöngyszemeit mindnyájunk számára

hitet növelő kinccsé tegye. De megalázottságának és szenvedéseinek útján is Benned bízott, Téged nézett és a te erőddel győzött emberi szenvedélyein. Add meg neki a hozzád hűségeseknek megígért mennyei örök életet és add meg nekünk, hogy őt a boldogok között tisztelhessük és így még inkább példaképünknek tarthassuk. Krisztus a mi Urunk által. Ámen. (Gyulay Endre püspök imája)

Kinevezés: Dr. Kiss-Rigó László Szeged-Csanádi megyéspüspök ismét kinevezte Iványi László orosházi plébánost az Orosházi Esperesség esperesévé 2030. év végéig. (Ez már a harmadik ciklus)

HÚSVÉT

Miután az Úr Jézust eltemették, sziklával zárták le a sírját, lepecsételték, katonák őrizték. Ellenségei föllélegeztek, és egyelőre megnyugodtak. Az átélt izgalmak után Jézus tanítványai is nyugalomra vágytak. Sajgó szívvel gondoltak arra, hogy nemcsak Mesterüket temették el, hanem holttá dermedt hitüket és reményüket is.

Ki gondolta volna, hogy a virágvasárnapi diadalmenet így és itt végződik? Most azonban minden szép reményük Jézussal együtt a sírba szállt. Ott fekszenek a sziklasírban, Jézus halotti leple alatt. Ez lett a szerencséjük. Mert íme, elérkezik a csodálatos éjszaka, amikor Jézus föltámadva, megdicsőült testével kilép a sírjából, és vele együtt feltámad az apostolok hite és halott reménye.

Hogy siettek a hírt vivő jámbor asszonyok! Hogy futott Péter és János apostol! Csak zárójelben jegyzem meg. Úgy el szoktunk siklani a sírnál történt jelenségek mellett. Pedig ennek is mennyi mondanivalója van. Milyen életszerű a leírás. János előbb érkezik oda. Ő a fiatalabb. Ő még gyorsabban tudott futni. De nem ment be. Megvárta a Jézus által különleges bizalommal megajándékozott és különleges hatalommal felruházott főapostolt. Az Egyházban mindenkor Péter, illetve az ő utóda, a mindenkori pápa a Jézus akarta főapostol!

De visszatérve a feltámadás jelenségéhez. Jézus feltámadása óta eltelt csaknem kétezer esztendő és a föltámadás örömhíre áttöri a századok falát, és a győzelmes alleluja, fölcsendül a mi ajkunkon is.

A Jézussal együtt föltámadt hitet és reményt nem lehet többé kioltani, a tagadás, a közöny sírjába zárni. Itt és most mi is ezt bizonyítjuk. Mindig érdemes egy győzelmes, sikeres ember szolgálatába állni. Mi, keresztények, nem egy legyőzött, egy meggyalázott, csatát vesztett, hanem egy győzelmes király követői vagyunk. Olyan valakié, aki a szeretet hatalmával biztosította végleges győzelmét.

Mi, ma nem egy tegnapi föltámadást ünneplünk. És nem közönyösen álldogálunk Krisztus üres sírja mellett! Mi hívő lélekkel vagyunk itt. És tudjuk, hogy igazi húsvétunk csak akkor van, ha nem érjük be Jézus győzelmes ünneplésével. Igazi húsvétunk akkor lesz, ha nemcsak Jézus föltámadását ünnepeljük, hanem a sajátunkét is.

Jézus nem azért támadt fel, hogy saját magát emelje egy új, megdicsőült létrendbe. Sokkal inkább az volt a célja, hogy valamiképpen minden követőjét, már itt és most részesítsen a föltámadás dicsőségében. Húsvétja, igazi Húsvétja annak van, aki lélekben, gondolkodásban, érzéseiben, tetteiben föltámad egy igazabb keresztény életre.

Vajon mit jelent kézzelfoghatóan ez a föltámadás?

Ha nyitott szemmel nézzük az életet, akkor láthatjuk, hogy erkölcsileg mily mélyre süllyedt a világ. A megölt hitek, a megtiport erkölcsök, a gyűlölködés világában élünk. A kőtáblák életet és rendet biztosító törvényei helyett, az aranyborjú körül táncol a világ.

Ha csak egy kis pillantást vetünk a nagyvilágra, s benne hazánkra, látjuk, hogy a sok nemes törekvés és kezdeményezés ellenére is, egyre erősebben terjed a rossz.

Rombolják a tiszta erkölcsöt, mely minden ország talpköve és támasza!

Erről az úgynevezett modern világról is elmondhatjuk Pál apostol bírálatát: érzés és irgalom nélküli világ. Ha ugyanis az emberek szívéből kihal a hit, ha eltompul a lelkiismeret, ha a szeretet helyett úrrá lesz bennük az önzés, a világban pedig egyeduralkodóvá minden vadhajtásával a globalizáció, reménytelenné válhat az ember élete.

Fel kell támadnia minden magyarnak az erkölcs nélküli holt állapotból, a reménytelenség állapotából, mert remény és föltámadási hit nélkül nincs emberhez méltó élet, nincs sem egyéni, sem nemzeti feltámadás.

Legyünk hát mindannyian e hazában tisztaszívű, új életre támadt, hiteles keresztény életet élők és hogy azok is maradhassunk, tegyük is meg mindazt, amit megkövetel tőlünk hitünk és a haza.

Szelídlelkűség

Higgyetek, hitre hull a fény,
Hit teremt lelkeket, titkokat.
Hit fon létet, szolgálja a gondolat.
Hit a mennykapun mutatja az oda vezető utat.
A menny kitárja kapuit,
Utat mutat és súgja: milyen a szelídség.
De jó lenne, ha ezt gyakorolná az emberiség,
Nem lenne annyi haragból fakadó vétség.
A szelíd ember nem kiabál,
Elmondja halkan, amit kíván.
Embernek született,
Akinek van szíve, vágya,
Ám ezt finoman fogalmazza.
A szelídség a szeretet származéka,
Ahol bezárul a harag, méreg kapuja.
Megváltozna a világ sorsa,
Ha méreg helyett
A szelídség elűzné a rosszat a pokolba.
Aki vétkes, eléd borul – bűnbánattal,
De te annak Urunk, szeretetet sugárzol.
Ezen a szelíd napon
Megbocsátó kegyelmet árasztol,
Szent Igéd béke és nyugalom.
Az akarategység szeretetegységet jelent,
Ezt kívánja tőlünk a Világ Ura.
A szelíden simogató mennyei Atya,
A világ sorsának irányítója.
Mert mint sóhajtás a térben,
Gondolat az időben,
Szemléletről szemléletre,
Eszméletről eszméletre,
Teremtőtől emberig.
Úgy vezet át az időkön
Lélektől a lélekig,
És reménykedve kéri:
„Éljünk szelídlelkűségben."

Dr. Bertók Éva

OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

Kiadja: Jézus Szíve Plébánia
5900 Orosháza, Deák Ferenc u. 18.
www.oroshaziplebania.hu

Felelős kiadó:
Iványi László
tb. kanonok, esperesplébános

Szerkesztő:
Iványi László és munkatársai

Tördelés:
Iványi László

Nyomtatás:
MMD Kreatív Stúdió

A szenvedés értéke

A szenvedés drága kincs,
Nyomában boldogság lebeg.
Az igazi boldogságot: a szenvedést,
Ne átkozzátok, emberek!

Mert a szenvedés gyötrelme oktat,
Hisz könnyét az Ég facsarja ki,
Hogy próbáljuk meglátni azt,
Mily hiúság a föld dicső ábrándjai!

A szenvedés int türelemre,
A szenvedés reményt kínál.
A szenvedés ragyog, mint a drága gyémánt,
De csak az igaz szeretet sugárinál.

A szenvedés az Isten csókja,
Mely szentté, naggyá alakít,
Azt szállja meg mint égi harmat,
Ki Isten felé tárja ki szívét.

Nem irigylem én azt, ki nem tudja,
Mi az a kín,… emésző szenvedés,
Mert a boldogság nem más, testvéreim,
Mint az Isten akaratából viselt szenvedés.

A tenger szenvedés között,
Mely e siralom völgyében vagyon,
Az életet szenvedés nélkül élni,
Ez a legnagyobb fájdalom!

Galgóczi Erzsébet

Magyar Katolikus Rádió Orosházán és környékén - FM sáv 88,6 MHz